

BOCHENEK (7) *sb m*

bochenek (5), **bochnek** (1), bochenek *a.* bochnek (1); bochenek *Mącz, Skarżyw* (4); bochnek *MWilkHist.*

o oraz *oba e jasne.*

sg N bochenek (1). \diamond *G* bochenka (3). \diamond *A* bochenek (1), bochnek (1). \diamond *L* bochenku (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Dem od „bochen”; pastillus Mącz, Cn; collyris Cn (7) : Pastillus, forma panis parvi, Powalká/ Máły bochenek. Mącz 283a; iufz lżeścdzieśiát lat iáko mi ten ptak po pułbochenká co dzień nośi SkarŻyw 51, 571, 573.

Wyrażenie: »boch(e)nek chleba« (3): Dawid [...] rozdawał káždemu po bochenku chlebá BielKron 70; SkarŻyw 51; A Kleophás położy chleb ná ftoliku/ mowiąc. A wo mawá bochnek chlebá MWilkHist K2v.

Synonimy: chlebica, powalka.

Cf 1. [BOCHENKA], BOCHNIEC

KN